Синь бездонна,
ще й грозою
прополоскана.
Дзвони, дзвони,
гул — рікою…
…з підголосками.
Тільки-тільки-но озветься
дзвін церковний,
будить щем солодкий в серці
невимовний.

І дзвіночка в нім шкільного
дзеленчання,
і струмочка весняного
дзінь-дзюрчання.

Квітів видиво хрещатих
з гай-сторонки.
і на білих овечатах
подзвін тронки…

Звуки мідні
так жертовно
в небо злинули.
Звуки рідні
молитовно, —
дзвін малиновий.